Praten met lezers

14-10-2011 09:09

Het valt nog niet mee om een lezer te spreken te krijgen. Je zou natuurlijk als uitgever in een boekhandel kunnen gaan staan en een willekeurige bezoeker de schrik van zijn leven bezorgen door hem voor een kop koffie uit te nodigen en vervolgens uit te horen over zijn boekenkoop- en leesgedrag. Dit is behalve traumatiserend voor de lezer erg arbeidsintensief voor de uitgever. Daarnaast sta je na vier gesprekken te stuiteren van de caffeïne.

Sommige uitgeverijen proberen contact te krijgen met leesclubs (met wisselend succes: veel leesclubs verstoppen zich in dorpshuizen en buurtbiebs en willen helemaal niet gevonden worden door de boekenbranche), sommige uitgeverijen proberen een merk te zijn dat klanten aan zich kan binden, zodat deze klanten met nieuwsbrieven, enquetes en dergelijke bestookt kunnen worden, en sommige uitgeverijen proberen online iets leuks te verzinnen voor lezers, zodat ze zich daar zullen verzamelen en misschien tot een praatje te verleiden zijn. Ik werk bij een uitgeverij van de laatste categorie.

In de afgelopen twee jaar hebben we www.watleesjij.nu opgebouwd, een platform waar lezers uitgenodigd worden hun meningen over boeken achter te laten. Ook zijn er allerlei aardige boekpromoties te vinden, waarbij niet zelden een exemplaar van een nieuw boek te winnen valt. En het lijkt te werken: het platform wordt druk bezocht en gebruikt en de bezoekers blijken uitermate communicatief over van alles en nog wat.

Sommige lezers vinden het met name fijn om heel hard te klagen over functionaliteiten van het platform die volgens hen niet werken zoals ze zouden moeten werken, of over functionaliteiten die er nog niet zijn maar die absoluut zo spoedig mogelijk moeten worden gebouwd. Er zijn ook lezers die hartverwarmende emails sturen waar in staat dat ze het zo'n gezellig platform vinden, en zo graag met andere lezers over boeken praten. Of dat het zo handig is dat er nu eindelijk een plek is waar ze even kunnen kijken wat anderen van een boek vinden voordat ze naar de boekhandel gaan om het te kopen. Er zijn lezers die als er een bug geconstateerd is enthousiast meedenken en –helpen om het probleem uit de wereld te krijgen, er zijn lezers die eigenlijk schrijver zijn en die graag hun eigen boek beter onder de aandacht willen brengen, er zijn lezers die al gauw vinden dat een boekbespreking teveel informatie bevat omdat ze er zelf achter willen komen waar het boek over gaat en er zijn lezers die vinden dat boekbesprekingen van één regel verboden zouden moeten worden omdat daar veel te weinig in staat.

Praten met lezers, dus. Zelfs zonder de caffeïne is het een heel werk, en het gaat veel vaker niet over boeken dan wel.

Eén ding moet ik echter zeggen: lezers zijn echt heel keurige mensen. Ze schelden niet, ze vloeken niet, ze beargumenteren hun kritiek uitgebreid en welbespraakt en ze tikken je graag op de vingers wanneer er onverhoopt een typfout in je antwoord-email is geslopen. En dat vervult me stiekem met hoop.

David Huijzer